

ახალი ლექსები

პირველად იყო სიტყვა, და სიტყვა იყო ღმერთთან და სიტყვა იყო ღმერთი

რაიონის გამგეობისა და საკრებულოს ორგანო

რეგისტრაციის ნომერი №57/1-180

№14 (48) აპრილი, 2006 წელი

ფასი 30 თეთრი

9 აპრილი—ჩვენი ტკივილი და... სიამაყე გოდება გემართებს უმანკო ხიხლი

ჩვენს მრავალტანჯულ საქართველოს სულსა და გულს სამუდამოდ დააჩნდა კიდევ ერთი მძიმე ტრეზილობა—1989 წლის 9 აპრილი. როცა უმოწყალოდ დაჩეხეს და დანამლეს მშვიდობიანი მანიფესტაციის მონაწილეები მხოლოდ იმისთვის, რომ თავიანთი სამშობლოს ერთიანობა, მთლიანობა, თავისუფლება და გულისნადილი ქვეყნის გასაგონად გამოხატეს.

თავისუფლების წყურვილმა გამოიყვანა ხალხი ქუჩებში სწორედ, ამ სურვილის ჩახშობა მოინდომეს ბოროტმა ძალებმა.

გოდება გემართებს უმანკო მსხვერპლთა გამო, მაგრამ ნუგეშად ის გვრჩება, რომ მათი სისხლი ტყუილუბრალოდ არ დაღვრილა...

ჩვენს პატარა ქალაქშიც გაიხსენეს 9 აპრილის ტრაგედიის მსხვერპლნი. რაიონის ახალგაზრდულ საქმეთა დეპარტამენტის ეგიდით ქალაქის ცენტრში არსებულ მემორიალთან ღონისძიება მოეწყო. №1 და №2 საბავშვო ბაღების აღსაზრდელები გულანთებულნი წარმოთქვამდნენ ლექსებს, იყო უამრავი ყვავილი. მათი პანია ხელებით დანთებული სანთლები თითქოს სხვანაირად ციმციმებდნენ. ღონისძიებას ესწრებოდა რაიონის გამგებელი ვახტანგ კერესელიძე და გამგეობის წარმომადგენლები.

ვაკა ყვირილიანი

„ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ ინიციატივით უფახო ხახადილო გაიხსნა

ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ ინიციატივით რესპუბლიკაში გრძელდება უმწეო მოსახლეობისათვის უფასო სასადილოების გახსნა-ფუნქციონირება.

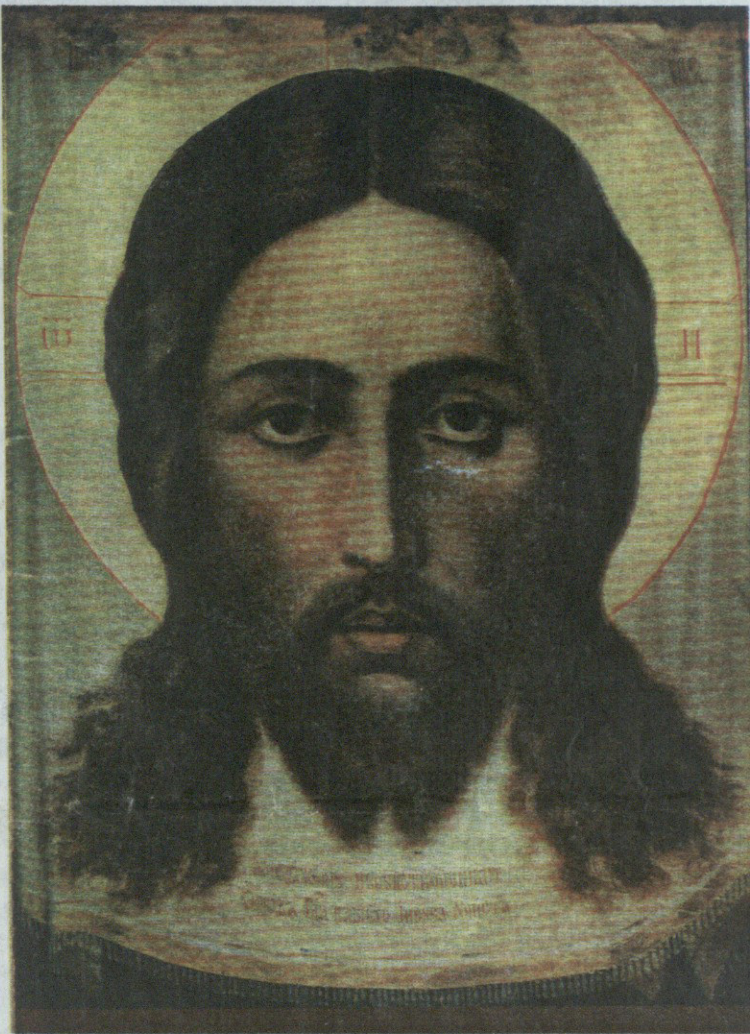
ახლახანს ცაგერის რაიონში, სოფელ ლაჯანაში გაიხსნა სასადილო ამ ჯატეგორიის მოსახლეობისათვის, რომელიც მოემსახურება ლაჯანურის ხეობის უმწეო მოსახლეობას.

სასადილო გათვალისწინებულია ერთდროულად 60 ადამიანზე, ერთჯერადი კვებით, საკმაოდ მრავალფეროვანი მენიუთი და მომსახურების მაღალი დონით, რომელსაც მზარეული და მიმტანი, სულ სამი თანამშრომელი უზრუნველყოფს. სასადილოს ხელმძღვანელობს ბატონი დემურ ახვლედიანი.

სასადილოს გახსნას ესწრებოდნენ რაიონის გამგებელი ბატონი ვახტანგ კერესელიძე, გამგებლის მოადგილე ბატონი თამაზ ქარსელაძე, „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ ცაგერის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე ბატონი ომარ ჭაბუკიანი და სხვა სტუმრები.

უახლოეს მომავალში უფასო სასადილო ქალაქ ცაგერშიც გაიხსნება.

თამარ ღვინთაშვილიანი

„წმინდა ალექსანდრე მკელდრითი, სიკეთით—
თა სიკეთისა დამთ-
ბუნელი და სანთ-
ვების ძინათ ცხოვრების
ძინიჭიჭილი...“

სწოლით ძინიჭიჭილი-
ფიქრმა სანთი ს-
ბლდობა ლოყით და
ძინიჭიჭილი განთილი
მკელდრითი ფიქრი, 23
აპრილის უფიქრის ფიქ-
სისნაღილით—ბლდობით
განთილი.

გიორგი ალექსანდრის
წმინდა ალექსანდრის
ფიქრის ფიქრის ფიქრის
ფიქრის ფიქრის ფიქრის

სტუმრობი სასამართლოში

რაიონში განთავსებული ცაგერის სასამართლოს შენობა და მისი ეზოს ფასადი არაერთხელ გამხდარა ჩვენი ყურადღების ობიექტი, თუმცა იქ ისე სწრაფად მიმდინარეობს სასამართლო ძვრები, თითქმის ყველა ნომერში მოგვიწევდა ალბათ მათზე საუბარი.

ამჯერად ჩვენი სტუმრობა რაიონულ სასამართლოში მაღალი რანგის სტუმრების ჩამოსვლით იყო განპირობებული. სასამართლოს თავმჯდომარე ქალბატონი ლეილა გურგუჩიანი ჩვეული ენერგიით და განწყობით მასპინძლობდა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარეს ბატონ კოტე კუბლაშვილს, უზენაესი სასამართლოს აპარატის ხელმძღვანელს გიორგი ბერძულს და სხვა თანმხლებ პირებს. შეხვედრაში მონაწილეობას იღებდა რაჭა-ლეჩხუმი-ქვემო სვანეთის გუბერნატორის მოადგილე ბატონი პაატა კიკვაძე და ცაგერის რაიონის გამგებელი ვახტანგ კერესელიძე.

სტუმრობის ძირითადი მიზანი ცაგერისა და საერთოდ მხარის სასამართლო ბაზების დათვალიერება იყო.

ქალბატონი ლეილა გურგუჩიანმა მათ სტუმრობას დიდი იურისტის, სახელგანთი ლეჩხუმელის ზურაბ ახვლედიანის სახელობის ბიბლიოთეკის გახსნაც დაამთხვია და რაოდენ საამაყო იყო ისიც, რომ მის გახსნას ბატონი ზურაბის ძმის-შვილი, უზენაესი სასამართლოს აპარატის ხელმძღვანელის მოადგილე, ლეჩხუმელი ახალგაზრდა, მამუკა ახვლედიანიც ესწრებოდა.

აღფრთვანებას ვერ მაღავენდნენ სტუმრები, მათთან გასაუბრებით გაიკვია, რომ ცაგერის სასამართლო უწყება სრულიად აკმაყოფილებს სტანდარტებს არა მარტო ტექნიკური ბაზით, არამედ კადრებითაც და რომ იგი თითო საჩვენებელია მთელს საქართველოში.

ჩვენი გაზეით რა თქმა უნდა ვინმეს ჭკუის სწავლები-საგან თავს შეიკავებს, ის კი ნამდვილად გვინდა ვთქვათ—თუ საქმე სასამართლო გაერთიანებებზე მიდგება, ცაგერის სასამართლოს ღირსეულად ეგების ეს ფუნქცია.

მარინა სპანიძე

წელს ყველა ქვეყანაში აღინიშნება მეორე მსოფლიო ომის დამთავრების 61-ე წლისთავი. 1945 წლის მაისში ფაშისტურმა გერმანიამ და ამავე წლის სექტემბერში იმპერიალისტურმა იაპონიამ თავი დამარცხებულად ცნეს და ხელი მოაწერეს უსიტყვო კაპიტულაციას. დასრულდა კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე სისხლიანი, გამანადგურებელი ომი, რომელიც 40 ქვეყნის ტერიტორიაზე მიმდინარეობდა და 55 მილიონი ადამიანის სიცოცხლე შეინირა.

მეორე მსოფლიო ომი ფაშისტურმა გერმანიამ გააჩაღა; 1939 წლის სექტემბერში თავს დაესხა პოლონეთს... მალე ვერმანის ბატონობის ქვეშ აღმოჩნდა მთელი დასავლეთი ევროპა, ნაცისტებს თავბრუ დაახვია იოლად

გრადთან, ორიოლის ფრონტზე, უკრაინის და ბელორუსიის, შემდგომში ბალკანეთის ქვეყნების განთავისუფლების საქმეში. ქართველმა მელიტონ ქანთარია, ეგოროვთან ერთად, რაიხსტაგის თავზე საბჭოთა დროშა აღმართა.

ქართველმა მეომრებმა, მთელი ხალხის მხარდაჭერით, განსაკუთრებული ვაჟკაცობა და თავდადება გამოავლინეს კავკასიის დაცვისათვის როდესაც კბილებამდე შეიარაღებულ და საგანგებოდ გაწოდებულ „ბერგმანის“ ნაწილები 1942 წლის ზაფხულში კავკასიის უღელტეხილებს მოადგნენ ხელთ იგდეს ქლუხორის და მარუხის გადმოსასვლელები, სოხუმსა და გუდაუთას 30-35 კილომეტრით დაუახლოვდნენ, მტერი მესტიისკენ გამოჭრას

შვილი. ასეთი ოჯახები ათეულობით იყო რაიონში. არც ერთ მამას აზრად არ მოსვლია თუნდაც ერთი ვაჟი ომს აერიდებინა...

ჩვენი რაიონის წარგზავნილები მაცურად ებრძოდნენ მტერს თითქმის ყველა ფრონტზე, მაგრამ როცა ფაშისტური ჯარები საქართველოს საზღვრებს მიუახლოვდნენ, ლეჩხუმი სამხედრო ბანაკად იქცა. დამატებით გაიწვიეს ომში 2350 კაცი. ასობით მამაკაცი გამოვიდა საბრძოლო ზღუდეების ასაგებად. დღედაღამ მუშაობდნენ, მანქანებით მიჰქონდათ ტყვია-ნაშალი და საბრძოლო ტექნიკა. მაღალ მთებში, სადაც მანქანები ვერ შედიოდა, სურსათი და მედიკამენტები ცხენებით და სახედრებით აჰქონდათ... მტერმა მიზანს ვერ მიაღწია. უკან

ფაშისტურმა გერმანიამ 61-ე წლისთავი

ვარსკვლავის ორდენების კავალერი. ჩხუტელელი აკაკი ლავრენტის ძე მურცხვალაძე—ვარშავის განთავისუფლების მონაწილე, იბრძოდა ბერლინის ქუჩებში, შემდეგ შორეულ აღმოსავლეთში გაგზავნეს იაპონიის წინააღმდეგ საბრძოლველად. დაჯილდოებულია სამამულო ომის პირველი და მეორე ხარისხის ორდენებით, წითელი ვარსკვლავის ორდენით და მრავალი მედლით.

კონსტანტინე ალექსის ძე სილაგაძე—არტილერიისტი. სახელოვანი საბრძოლო გზა განვლო. გამარჯვებას ავსტრიაში შეეგება. დაჯილდოებულია სამამულო ომის პირველი ხარისხის, წითელი ვარსკვლავის ორდენებითა და მედლებით.

სამშობლოს თავისუფლებას შეენიჭა 3500-ზე მეტი ლეჩხუმელი ვაჟკაცის სიცოცხლე. მათი ძვლები გაფანტულია ევროპის უზარმაზარ ტერიტორიაზე. ზოგიშემო, ნიჭიერი პოეტი სევერიან ისიანი, არტილერიისტი, იბრძოდა მოსკოვის, ლენინგრადის მისადგომებთან... ორიოლის ოლქში, ერთერთ ბრძოლაში, მტრის სამი ტანკი გაანადგურა, თვით სასიკვდილოდ დაიჭრა. აღსრულდა მისი სიტყვები:

„თუ მტერმა დამცეს ხმალგაბას-რულმა,

დარდს ნუ მოიხვევთ ღრუბლის გუნდებად,

რა ვუყოთ, ომში ბევრი წასულა.

მაგრამ ყველა ხომ ვერ დაბრუნდება“.

სევერიან ისიანი სიკვდილის შემდეგ სამამულო ომის პირველი ხარისხის ორდენით დააჯილდოვეს.

უნგრეთის განთავისუფლებისათვის ბრძოლაში დაეცა უფროსი ლეიტენანტი შოთა გრიგოლის ძე ახვლედიანი. ომში გამოჩენილი მამაცობისათვის იგი დაჯილდოებული იყო დიდების პირველი და მეორე ხარისხის და წითელი ვარსკვლავის ორდენებით. ჩრდილო კავკასიის ბრძოლებში დაეცა ბატალიონის კომისარი სამსონ ალექსანდრეს ძე ყვირილიანი. სიკვდილის შემდეგ დაჯილდოვდა სამამულო ომის პირველი და მეორე ხარისხის ორდენით. პოლონეთის განთავისუფლებას შესწირა თავი ასეულის მეთაურმა გერონტი ბესარიონის ძე ჩაკვეტაძემ. სარდლობამ იგი სიკვდილის შემდეგ წითელი ვარსკვლავის ორდენით დააჯილდოვა.

(ბაბრქაძე პპ. 3)

ლიალი ისტორიული თარიღი

მოპოვებულმა გამარჯვებებმა და 1941 წლის 22 ივნისის მუხანათურად დაესხნენ თავს საბჭოთა ქვეყანას, დაიწყო დიდი სამამულო ომი.

საბჭოთა სახელმწიფომ იცოდა, რომ გერმანია ემზადებოდა თავდასხმისათვის და ყველა რესურს იყენებდა თავდაცვის ძლიერების ასამაღლებლად. მაგრამ დროის სიმცირის გამო, სათანადო მომზადებული ვერ აღმოჩნდა, ამით აიხსნება წარუმატებლობა ომის პირველ ეტაპზე... 1941 წლის ზაფხულში მტერი სტალინგრადისკენ გაიჭრა, კავკასიის მთებში შეაღწია. ეს იყო ფაშისტური არმიების უკანასკნელი წინსვლა. სტალინგრადთან ჩაესვენა ვერმანის უძლეველობის მითი. საბჭოთა არმიამ, დიდი მხედართმთავრის ი.ბ. სტალინის წინამძღოლობით, ბერლინის შტურმით დაამთავრა ძლევა მოსილი ომი.

საბჭოთა მთავრობამ ერთგულად შეასრულა მოკავშირეებისათვის მიცემული პირობა,—გერმანიის დაცემისთანავე აღმოსავლეთში გადასროლილ იქნა ბრძოლაში ნანრთობი საბჭოთა ჯარები, რომლებმაც გაანადგურეს მილიონახევრიანი კვანტუნის არმია და ხელი შეუწყვეს მოკავშირეებს საერთო მტრის განადგურებაში. გერმანიის მოკავშირე იაპონიამ თავი დამარცხებულად ცნო. დამთავრდა მეორე მსოფლიო ომი...

საქართველომ, სხვა მოკავშირე რესპუბლიკებთან ერთად, დიდი წვლილი შეიტანა ფაშისტური გერმანიის განადგურების საქმეში. 700 ათასამდე ჯანღონით სავსე ვაჟკაცი ებრძოდა მტერს ლენინგრადის და მოსკოვის მისადგომებთან, სტალინ-

ცდილობდა... იალბუხის თავზე სვასტიკიანი დროშა აღმართეს.

გამოცხადდა სავალდებულო განწვევა ფრონტისპირა რაიონებში. მთელი მოსახლეობა იქნა მობილიზებული, ზურგის მშრომელები დღედაღამ მუშაობდნენ თავდაცვის ზღუდეების ასაგებად. მეომრებისათვის დედები, ძეგები, ახლობლები ათიათასობით ამატანს აგზავნიდნენ. ხალხმა თავის დანაზოგიდან მილიონობით მანეთი შეაგროვა თვითმფრინავების, ტანკების, საბრძოლო ტექნიკის და საჭურვლის შესაძენად. საბრძოლო სულისკვეთების ამალგების მიზნით ფრონტისპირა რაიონებში წავიდნენ მწერლები, კულტურის და მეცნიერების მუშაკები. იმ ქარიშხლიან დღეებში, ჯარისკაცის სანგრებში დაწერა პოეტმა ირ. აბაშიძემ ლექსი კაპიტან ბუხაიძეზე, რომელიც მაშინვე საბრძოლო სიმღერად იქცა...

კავკასიის დასაცავად გმირულად იბრძოდნენ ქართველი, რუსი, უზბეკი, უკრაინელი და სხვა ეროვნების მეზობლები. მათ ერთი ძალა—პატრიოტიზმი—სამშობლოსადმი უსაზღვრო სიყვარული აერთიენებდა, რამაც განაპირობა მტერზე გამარჯვება.

დიდ სამამულო ომში, ჩვენმა რაიონმა, რომლის მოსახლეობა მაშინ 29 ათასს თუ აღწევდა, 7000 ჯანღონით სავსე ვაჟკაცი გაგზავნა. იყო ოჯახები, საიდანაც 4, 5, 6 მამაკაცი წავიდა ფრონტზე. ზოგიშემო ღარნაოზ ჭოხონელიძემ, ლაილაშელმა დავით გურგუნიანმა ექვს-ექვსი ვაჟიშვილი გაისტუმრეს ბრძოლაში, ხარაგაულელმა სანდრო კოპალიანმა და ლვირიშელმა დავით ჩხეტიანმა ხუთ-ხუთი

დაიხია.

სამამულო ომში ჩვენი რაიონის ბევრმა მკვიდრმა ისახელა თავი. საგაზეთო წერილში მათი ჩამოთვლა შეუძლებელია. მე, მხოლოდ რამდენიმე მათგანზე შევაჩერებ ყურადღებას.

არჩილ ვიქტორის ძე გელოვანი—საინჟინრო ჯარების მარშალი, სახელმწიფო მხედართმთავარი და მეცნიერი, სპათაგორში დაიბადა. იქ გაატარა ბავშვობა. საქართველოში დაევაჟკადა. შემდგომ სამხედრო კარიერა, ომი, სახელი და დიდება არ მოკლებია. არჩილს და შემდგომ მის შემკვიდრეებს მშობლიურ კუთხესთან კავშირი არ გაუწყვეტიათ.

გენერალ-მაიორი გიორგი ყურაშვილი, ნიჭიერი მხედართმთავარი 414 ქართული დივიზიის მეთაური. ბრძოლის უმძიმეს წუთებშიც არ კარგავდა იუმორის გრძნობას. ჯარისკაცებს სანგრებში ამხნევებდა. სიამაღეს და გამბედაობას შთაუწერავდა იგი დაჯილდოებული იყო ლენინის ორი, წითელი ვარსკვლავის ოთხი, სუვოროვის და წითელი დროშის ორდენებით და მრავალი საბრძოლო მედლით.

ჩვენი რაიონის შვილები იყვნენ სახელმწიფო მხედართმთავრები—პოლკოვნიკები: გრიგოლ კანაჩაძე, კოტე მამარდაშვილი, შალვა დავითილიანი, ამბაკო გოლეტიანი, ვარლამ კაჭკაჭაშვილი, რომელთა სახელები ოქროს ასოებით ჩაინერა სამამულო ომის ისტორიაში.

ვაჟკაცურად ებრძოდნენ მტერს:

შოთა ლუარსაბის ძე ხეცურიანი—სახელგანთქმულ „კატიუშას“ გათვლის მეთაური. სამამულო ომის პირველი და მეორე ხარისხის და წითელი

სოფელს ხიდი დაუბრუნდა

უცხოთა ალბათ არაფერს ვიტყვით—სტიქიურმა მოვლენებმა ისე დააზიანა ჩვენი რაიონი, რომ როგორც იტყვიან ჯერ კიდევ ვერ გაიმართა წელში ჩვენი სოფლები. ამის დასტურად ტელეარხ „იმედზე“ გასული სიუჟეტი „წერილი საიქიოდან“, რომელიც სოფელ უსახელოელთა გაჭირვებას ასახავდა, გამოდგება.

თუმცა ასე ვერ იტყოდა იმ დღეს ოყურეშის შესასვლელთან თავშეყრილი საზოგადოება. სტიქიამ ოყურეშის ხიდი, რითაც სოფელი ცენტრალურ გზას უერთდებოდა, სრულიად გამოიყვა-

ნა მწყობრიდან. იმ დღიდან საკმაოდ კარგი ხანი გავიდა, ნუხდა სოფელი, ჩიოდა გლეხკაცი ბუნების სისასტიკეზე და ელოდა ხიდს, რომელიც, როგორც შევიტყვეთ, თურმე უკრაინაში მზადდებოდა.

ის დღეც დადგა, როცა სოფელმა გასახარი ამბავი შეიტყო. ხიდი უკვე მზად იყო და დიდმა თუ პატარამ, მხარისა და რაიონის ხელმძღვანელობამ ცუდი ამინდის მიუხედავად სოფლის შესასვლელში მოიყარა თავი.

ხიდის გახსნაში მონაწილეობა მიიღეს მხარის

გუბერნატორმა ბატონმა ოთარ სირაძემ, საქართველოს პარლამენტის წევრმა ბატონმა ავთანდილ სილაგაძემ, რაიონის გამგებელმა ვახტანგ კერესელიძემ, საქართველოს ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის ცაგერის რიონული ორგანიზაციის წარმომადგენლებმა.

• უდიდესი წვლილი ამ ხიდის მშენებლობაში მიუძღვით მშენებლებს, რომლებიც იმ დღეს მეგზვერთათვის ჩვეული თავმდაბლობით გამოირჩეოდნენ.

სიხარულის სხივი ედგა სოფელს, თითოეულ იქ მყოფ ლეჩხუმელს.

კაკა ყვირილიანი
მარიანა სვანიძე

პეიოტის უმეტესობა

ფიქრებს გაფანტულს სადღარ.
აღვნივთ ორენის ძახილს
დაქანდაკებული სევდა
და სიმყუდროვე სახლის.

ვზივარ და ცეცე ვარ ფიქრის,
თითქოს, ვიღარავ ველი.
ისევ მარცო ვარ, მარცო,
მოდი ჩამვიდე ხელი.

შეშლილი ჰკივის ქარი,
არსად სჩანს ნაწილი შივრად
ნულად მისტირი ნარსულს,
თუკი მომავლის გვარა.

ნაცვადი ფარავს ზეწას
გული კი ფარხმავს არ ჰყრის
თვლი აჩერებს წრემღებს,
დავლილ ნაშნაშებს დახრის...

შვება ვიგრძენ—მთას და ველებს
იფი მოსდენია.
ნეტავ, ჩემი ვარდები
როსლა აყვავდებიან?
გულში სევდას ჩამიქრობენ,
ნამღად დამეფებიან.

მოსვლის პირობას მომეცენ
თუკი დღეს გამეყრებიან,
ნაზი, წვრიანი ფურცლები
კალთაში ჩამეშლიან.
იმთხვე მოგონებები
ფიქრებზე ამეშლიან,
იმთხვე დანაცოვარი
კვალნი არ ნამეშლიან.

ნათიბა დამნიანი

მიყვარხარ ძლიერ, მენატრები და მახსენდები,
ისევ შენი სილამაზით მომავონდები,
ყოველთვის ფიქრი შენს თავს მახსენებს,
ვიწი წრემღები მე დამახსენებს...

ამ ღამეს ნვიძაში ვიხედავ
როგო შენს ფიქრში მე ვიჭრიაღებ.
ხომ არ დამიშლი მე შენზე ფიქრებს
უნდა მშვენიერ და ფერად სიზმრებს,
რადგან მიყვარხარ ძლიერ.

ახლა ვზივარ და შენზე ფიქრში მე ვიძირები
როგორც ოდესღაც სანატრელი ვიყავი შენთვის,
სიზმრად გიყურებ ყოველ ღამე და მენატრები
ახლა ხომ მაინც გეყვარები შენ მე ყოველთვის,
ნეტა ჩემს მიმართ ეს გრძნობები არ იყოს ყაღბი

ანდა ამო, წარმავლი და ჩემთვის ნაღდი...
დამეძინება და მე წრემღით დავნამავ ბალიშს,
ვიწი შენ ამას ვერ მიხვდები „მიყვარხარ“ მაინც,
ახლა ვიჭირებ და ყველაფრის დაგვარავ ხალისს.
ლაშაზ ორენებს ვერ დამიშლი გინდოდეს მაინც
იწოდე, მანამ არ დაგივიწყებ, სანამ დაგვარავ წხოვ-
რების ხალისს.

ს.ბ.

დაბნელობაშია მგამ კვლავ ბამონდით

ნათელი დილა.

კრიკა რა.

მხიარული, აღორსიანი მზე.

შუადღეა, თბილა...

უფროდ... ჩამუქებული რა.. დაპყრობებული, თითქოს
შეწმენებული მზე.. გაკვირვებული ადამიანები.

რევა რამდენსავე ხანს, დაბნელება სრულიად..

ადამიანთა შემოთვალისწინებელი ამოქაზილი ისმის ირგვლივ..

მზეს შემტყნებული თვალში... მთელს დედამიწაზე

ადამიანები ერთად იქნებიან მალა, რაში, მზისკენ.

ზოგი დაბრუნებული მინით, ზოგი მზის სათვალის

შესტყნების ამ საოწარ მოვლენას.

მალევე დათბა. გაბრწყინდა მზე, განათდა...

გაიხარა ყველამ...

შვებით ამოიხსნა და დედამიწა...

ადამიანები ამბობენ, რომ ასეთი სიწმინდე მზის დაბნე-

ლება არასდროს უნახავთ...

მზე კი ისევ მხიარული, უფარდელად მიგორვას რაზე

და აღორსიანი სხივებში ხვევს დედამიწას.

ბაბატი ბენდილიანი,

ქვედა რაგერის საშუალო სკოლის VIII კლასის მოსწავლე

ეს ჩვენი მზარსულია

გაზაყნაო

+

მურის ხილთან, ცხენისწყლის მარჯვნივ, სალ კლდეზე,
არის ძველი ნაქიხარი. ახლა ციხის კედლები დანგრეულია.
მარგო საძირკელებია დარჩენილი.

წინადა ამ სიმაგრეს რაგვის ციხე ერქვა.

ერთ დროს რაგვის ციხეს კაცო განაგებდა. ის იცავდა
ცაგერის გზას, მურის ციხის მისაღობს. ყველაზე უწინ
მგერს აქ შენიშნავენ და ომს გაუმართავენ.

კაცო მგერს თავდასხმას მურის ციხეს აცნობდა. მურის
ციხე ლეთისავარს ებარა.

ლეთისავარი გმირი იყო. თვალგანაღობით მას ვერავინ
შეედრებოდა, დიდი სახელი ჰქონდა გავრდილი. მისი
ჯარი საომრად მუდამ მზად იყო.

კაცოს ჰყავდა ერთადერთი ქალიშვილი დარა. სილამაზით
განთქმულ დარას მამა ფრთხილად ინახავდა, ქალს ვერა-
ვინ უახლოვდებოდა.

ლეთისავარს მოსწონდა დარა. მის გულს დარას სიყვარუ-
ლის ცეცხლი სწვავდა.

ქალის ნახვა და მისთვის საიდუმლოს განღობა არ შეეძლო.
თავის გულისთვის კაცოსაც ვერ უშვებდა.

კაცოს სიძელ დიდი გვარიშვილი უნდოდა. ლეთისავარი კი
გლეხი იყო. ეს იცოდა ლეთისავარმა და იგანჯებოდა.

ერთ მაფხულზე სმა გავრცელდა: თათარმა ომი გამოგ-
ვიცხადა.

ვისაც ბრძოლა შეეძლო იარაღი აისხა. ომი დაიწყო.

მგერი მოადგა ქუთაისს. იმერლები თათრებს კლდენზე,
მაგრამ ისინი თანდათან მატულობდნენ. ქართველები მგერს
არ ემორჩილებოდნენ. მამულს ბევრი მსხვერპლად შეეწი-
რა.

თათრები რიონსა და ლაჯანურის ხეობებით ლენსუში
შემოვიდნენ. შეიქნა ხოცვა-კლევბა.

მგერს ჯარს წინ სისხლისმსმელი სელიმ ფაშა მოუძღოდა.

მოუახლოვდნენ ორბელის ციხეს. აქ ლენსუშის ჯარი იდ-
ვა. სამი დღე-ღამე იბრძოდნენ. მგერმა ციხე დაიკავა.

თათრებმა მურის ციხის აღება ერთი კვირით გადადეს.

ფაშამ მისწერა წიგნი კაცოს. გავიგე, რომ ლამაზი ქა-
ლიშვილი გყავს, თუ გინდა, რომ არ გაიკლავს შენი

ხალხი, მომეცი ის ცოლად, უარის თქმა არ გაბედი, თორემ
ვერავინ დაგისხნისო.

კაცომ წიგნი წაიკითხა, ბევრი იფიქრა, დაიბნა ლეთისა-
ვარი და უთხარა: რას მირჩევ, როგორ მოვიქცეთო?

ლეთისავარს ცეცხლი შემოენთო, ჯაგრმა დაამწურა.

ბოლოს თქვა: დარას ვკითხოთო.

მამამ მოიხმო დარა. უთხრა-შენს თავს მთხოვს სელიმ
ფაშა და გეპირდება აღარ აგვიკლებოთ, თუმცა ჩემთვის
ამის შემდეგ სიკვდილი სჯობსო.

ლეთისავარი შიშმა აიგანა, დარა გათხოვებაზე არ და-
თანხმდესო.

დარამ შეხედა ლეთისავარს და მამას მიუბრუნდა:

შეუთვალე მარგო მოვიდეს, გვანახოს თავი, თუ მომე-
წონა, გავყვებიო.

—რომ არ მოგეწონოს, რაღა ვიღონოთო?—ჰკითხა კაციმ.

—ის, რომ მცირე ჯარით მოვა, თუ უარი ვთქვი და

იწყინა, რაც დაგეკლავს, ლეთისავარი აქ არა გეყვასო?

ლეთისავარი დამშვიდა, იმედი მიეცა.

კაცომ ფაშას შეუთვალა: მომბრძნო!

კაცომ უთხრა ლეთისავარს: ვიცი, დარა უარს იტყვის,

ფაშა განრისხდება, ომი მოგველის, ხვალისთვის მოემზა-

ლეო!

ლეთისავარმა მურის ციხის გაღებაში ჯარი დააყენა.

თან სვანებიც ჰყავდა. ყველა მუშაობდა ექვცეცე იყო გა-

მოცდილი.

ლეთისავარმა ერთი სვანი გაგზავნა კაცისთან. დარა თუ

უარს იტყოდა, ის აცნობდა. ლეთისავარი დარას თავს

შესწირავდა.

სვანმა დაუბარა ლეთისავარს: ციხიდან მე სვანურად და-

ვიძახებ, აქ ჩვენები გაიგონებენ და აგისხნიანო.

მცირე დღეს სელიმ ფაშა გაღმობრძანდა. განად მალაღი

იყო. სახით შავ ნადირს ჰგავდა,

ორმოცი კაცი ახლდა. ყველა შავი და წვერშეღებული.

თეთრი კბილები მოუჩანდათ. თავზე ჩაღმები ეხურათ.

დარაში შევიდნენ და მოისვენეს. დარას ნახვამ ფაშა

გაახარა. გადაწვივდა, რომ ცოლად შეერთო.

—მე თქვენს მხარეს აღარ ვებრძვიო,—თქვა.

დარამ უთხრა: —ვერ გავყვები, სახე ეშმაკს მიგიგავს,

ქაჯივით შემოსილხარ და გულს არ გამოიცილო.

სვანმა მოისმინა ყველაფერი, რასაც დარა ამბობდა. იმან

მალაღი ხმით გადასძახა მურის ციხეს: „დაწუნდარა“.

სვანებმა რომ გაიგონეს, ლეთისავარს გადაუთარგმნეს:

დარამ ფაშა დაიწუნაო.

ლეთისავარმა თავისი ჯარი რაგვის ციხისაკენ წაიყვანა.

ამ დროს ფაშა გამოვიდა. თან მხლებლებიც მიჰყვებოდ-

ნენ. ბანაკისკენ გასწიეს. ჯარის სიმცირის გამო ომი არ

შეეძლო.

ციხისწყლის ნაპირზე ფაშას წინ შემოხედა ლეთისავარი.

მგერს გარს შემოერგყნენ და სისხლის ღვარი დააყენეს.

ლეთისავარმა ფაშა მოკლა.

თათრებმა გაიგეს ფაშას სიკვდილი, მიაგოვეს ორბელის

ციხე და უგზო-უკვლოდ დაიხსნენ.

ბრძოლა დამთავრდა კაცომ ლეთისავარს გამარჯვება

მიულოცა და ცოლად თავისი დარა გააგანა.

ნაციხარს დღესაც „დაწუნდარა“ ეწოდება.

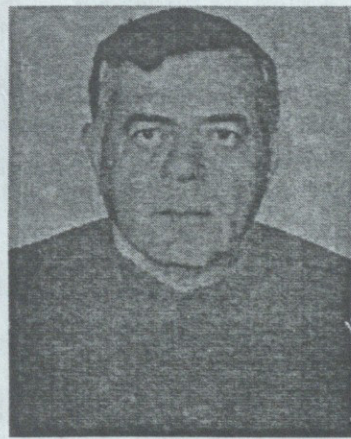
მიხეილ ალავერდიშვილი „გაიგონებდა“
მასალა მოგვარდა მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის
დირექტორმა იმარ ჭაბუკიძემ

თამაზ სილაგაძის ხსოვნა!

ორმოცი დღე გავიდა გარ-
დაცვალებიდან. ძალიან გვაკ-
ლიხარ, გვენატრები. მართლაც
ძნელი ყოფილა უშენობა
(რაუდენი). უკეთილშობილესი
ადამიანი იყავი. აუნერგლია
მნუხარება შენს ოჯახში. რო-
მელმაც უდროოდ დაკარგა მო-
სიყვარულე მეუღლე, მამა და
ბაბუა, ჩვენ კი—საუკეთესო მე-
ზობელი. გულწრფელი ცრემ-
ლებით დაგვიტირეს ახლობ-
ლებმა და გვიძინებდა ფიქრი,
რომ აღარ ხარ, მაგრამ შენ დარ-
ჩი ჩვენს გულში ღამაზ მოგონებად, რომელიც სიკვდილში
აგრძელებს სიცოცხლეს.

დაე, ყველა ჩვენგანის ანთებულმა სანთელმა გაგინათოს
გზა მარადისობაში.

შენი უახლოესი მეზობლები:
ნუკრი სალინაძე, ბადრი კილაძე,
ალეუდა კვირიკაშვილი.

გივი, ზაურ ახვლედიანები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვა-
ლა

გოჩა როგანის ქმ ახვლედიანი

და თანაუგრძნობენ ოჯახს.

ცაგერის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის თანამშრომლები თანა-
უგრძნობენ მურად ლიპარტელიანს შვილის

ოტის ლიპარტელიანის

გარდაცვალების გამო.

თანაკლასელები თანაუგრძნობენ ხათუნა ლიპარტელიანს და მუ-
რად ლიპარტელიანის ოჯახს

ოტია მურთაზის ქმ ლიპარტელიანის

გარდაცვალების გამო.

ყოფილი კინოფიკაციის თანამშრომლები პიერ ფუტკარაძე, ამი-
რან ხეცურიანი, თამაზ, ზურაბ ბენდელიანები, ავთო, მარინა ხაბული-
ანი, ჯანიკო კვირიკაშვილი, თემურ, მარინა შკუბელიანები, იზოლ-
და კაჭკაჭიშვილი, ნელი ლეთოლიანი, ჯამლეთ ნემსაძე, ნანა ბატი-
აშვილი, ცილა გობეჯიშვილი ოჯახებით ღრმა მწუხარებით იუწყ-
ებიან, რომ გარდაიცვალა

თამაზ (ჯუჯა) პოლიშკას ქმ თამაზი

და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

რაიონის სპორტსმენები ქვეყნის სპორტულ სარბიელზე

შალვა მებრელი

დაბადებული 1987 წელს ცაგერში. საქართველოს სპორტის აკადემიის II კურსის სტუდენტი. საქართველოს III პრიზიორი ქართულ ჭიდაობაში ახალგაზრდებს შორის.

ქ. თბილისის 2006 წლის ჩემპი-

ონი ძიუდოში ახალგაზრდებს შორის. ვარჯიშობს ქ. თბილისში დილმის ოლიმპიური მომზადების ცენტრში, არის პერსპექტიული მოჭიდავე.

მისი მიზანია-გახდეს სახელოვანი მოჭიდავე.

პობი-ნადირობა.

საინტერესო სიახლე ცაგერში იქმნება ბავშვთა სახადისო ფეხბურთის ღია სკოლა

ბავშვთა სახალხო ფეხბურთის სკოლები ყალიბდება დანიის საფეხბურთო ასოციაციაში შემუშავებული კონცეფციის საფუძველზე. საქართველოს პარლამენტის წევრის ბატონ ვალერი გიორგობაძის, რაიონის გამგებლის ბატონ ვახტანგ კერესელიძის თანადგომით შესაძლებელი გახდა აღნიშნული საერთაშორისო პროგრამის განხორციელება ცაგერის რაიონში, რომელიც იგეგმება ზაფხულის პერიოდში.

სკოლაში გაერთიანდებიან ბავშვები (ბიჭები და გოგონები) 7-დან 12 წლის ჩათვლით.

მუსიკა, სპორტული ვარჯიშები და მცირე თამაშები, მასობრიობა არის მიზანი, რომელიც თან ახლავს ამ საინტერესო პროგრამის განხორციელებას.

ბავშვები საჩუქრად მიიღებენ სპორტულ ფორმებს, ბურთებს. ღონისძიებაში მონაწილეები უზრუნველყოფილი იქნებიან ერთჯერადი კვებით.

რაიონის სპორტის ფეხბურთის

საქართველოს ფრენბურთის ფედერაცია დაინტერესებულია ლეჩხუმში სპორტის ამ პოპულარული სახეობის შემდგომი განვითარებისათვის. ამის ნათელი დადასტურებაა ფედერაციის პრეზიდენტის წარმომადგენლობით ლეჩხუმელის ბატონ ლევან ახვლედიანის კეთილი ნების ჟესტი—რაიონის სპორტკომიტეტს საჩუქრად გადაეცა 300 (სამასი) დოლარის სხვადასხვა სპორტული ინვენტარი, რომელიც ესოდენ საჭირო იყო ფრენბურთის სხვადასხვა შეჯიბრებების ჩატარებისათვის, ქვეყნის ეროვნულ ჩემპიონატში მონაწილეობისათვის რაიონის ნაკრები გუნდის მოსამზადებლად.

დიდი მადლობა ბატონ ლევანს!

რაიონული ბარნირაბი გრძელდება

მაგიდის ჩოგბურთულთა ასპარეზობაში 18 მონაწილეთა შორის საპრიზო ადგილები ასე განაწილდა.

I ადგილი გოჩა მუშუქიანი (ტასურიაში).

II ადგილი გიორგი თოთაძე (ცაგერის საშუალო სკოლა).

III ადგილი ლაშა ლიპარტელიანი (ქვედა ცაგერი).

გიორგი ჯიორიაშვილი

რაიონის სპორტკომიტეტის თავმჯდომარე.

სპორტი, სპორტი, სპორტი... საბრძოლო თბა

ვიგალი დარასელიას თასის გათამაშება ფეხბურთში ჭაბუკთა გუნდებს შორის რაჭა-ლეჩხუმ-იმერეთის ზონა.

24 მარტი

ცაგერის სტადიონი — 400 მაყურებელი

„ხეამლი“ ცაგერი-„მამისონი“ ონი 3:3 (2:1) გრადიციულ მეტოქეთა მაგნი დაძაბული და საინტერესო გამოდგა. სტუმრები უფრო გექნიკურად თამაშობდნენ, თუმცა „ხეამლის“ კონგრუენტული გაბრუნებული და მწვავე იყო.

პირველი ტაიმის მე-18 წუთზე თავი გამოიჩინა მასპინძელთა კაპიტანმა ვეგო ყურაშვილმა, რომელმაც მარჯვენა ფრთიდან გვერდი აუარა „მამისონის“ რამდენიმე მოთამაშეს და ხელსაყრელ პოზიციაში გაიყვანა დათო სალინაძე რომლის დარტყმა უნაკალური აღმოჩნდა 1:0 „ხეამლის“ სასარგებლოდ. გაშვებულმა გოლმა სტუმრები გამოაცოცხლა, რასაც მალე მოჰყვა შედეგი. დაინიშნა ჯარიმა, რომელიც ოსტაგურად შეასრულა „მამისონის“ თავდამსხმელმა 1:1.

ტაიმის ბოლოს „ხეამლი“ ისევ დაწინაურდა, თერთმეტმეტრიანი დარტყმით გოლი ლევან სალინაძემ გაიტანა 2:1 მასპინძელთა სასარგებლოდ.

შეხვედრის მეორე ნახევარი განსაკუთრებით დაძაბული გამოდგა, ორივე გუნდი ცდილობდა შესაძლებლობის მაქსიმალურად გამოვლენას. „ხეამლს“ მეტი საგოლე მომენტი ჰქონდა თუმცა ფეხბურთში, როგორც ხშირად ხდება გოლი სტუმრებმა გაიტანეს და თამაში გათანაბრდა 2:2.

„ხეამლი“ კვლავ აბობოქრდა. სტუმართა კართან მუდმივად იქმნებოდა სახიფათო მომენტები, ირაკლი სილაგაძის მიერ დარტყმული საჯარიმო დარტყმა ძელმა მოიგერია.

ამ მომენტში კვლავ ვეგო ყურაშვილმა ისახელა თავი მოედნის ცენტრში ოსტაგურად აუარა გვერდი მეტოქის რამდენიმე მოთამაშეს და მეკარესთან პირისპირ გაიყვანა ლევან ხეცურიანი ამ უკანასკნელს მეტი რა დარჩენოდა 3:2 „ხეამლი“ კვლავ დაწინაურდა.

დაძაბულობამ კულმინაციურ წერტილს მიაღწია მაგნის არბიგრს მოუწია მოედანზე წესრიგის დამყარება. განსაკუთრებით სტუმრები ნერვიულობდნენ.

თუმცა მათი წუხილი ხანმოკლე აღმოჩნდა. თამაშის ბოლო წუთზე ისევ სტანდარტული მდგომარეობიდან ცაგერელთა კარში საოცარი გოლი გავიდა 3:3 ასე დამთავრდა ეს საინტერესო შეხვედრა. მაგნის შემდეგ მოთამაშე გუნდების მწვრთნელებმა მოსაზრებები გაცვალეს:

ენრიკო ჩიგალაძე („მამისონი“-ონი)—დაძაბული შეხვედრა გამოდგა, სასიხარულოა როცა ჩვენს რეგიონში ასეთი კარგი გუნდები გვყავს.

ძალიან მომეწონა თქვენი გუნდის ათი ნომერი და საერთოდ „ხეამლს“ ვისურვებთ წარმატებებს.

პორფილე კობალიანი („ხეამლი“-ცაგერი)—უკმაყოფილო ვარ იმით, რომ ბოლო წამებზე გავეშვიტ ხელიდან მოგება, თუმცა მეორე წრეში პირველი მაგნი ვითამაშეთ, თანაც ძლიერ მეტოქესთან, გვჯერა, დასახულ მიზანს წარმატებით განვახორციელებთ, მაღლობა სტუმრებს ოსტაგური, ჯიგრიანი თამაშისთვის.

ბ. კვირიკაშვილი

საბრძნის საგანძურებიდან

„ცხოვრება უცნაურია, იქნებ მშვენიერიც სწორედ ამიტომ არის“.

„თვალი სულის სარკმელია“.

„ბოროტი საქმე დღის სინათლეს ვერსად წაუვა, თუმცა დასამალად დედამიწა გადაეფაროს“.

„რა მცირე მანძილია სიყმაწვილესა და სიბერეს შორის“.

„ერთი მიზეზი დამისახელეთ, რისთვის ღირს სიცოცხლე“.

„შიში უფლისაჯ წმიდა არს და პიეს იგი უკუნიითი უკუნი-სამდე“.

ფოტოგანწყობისათვის

ვულოცავთ!

ხათუნა, ლათო სალინაძეს!

გილოცავთ ვაჟიშვილისაბაბს შეძენას. გამრდილიყოს ოჯახის და ქვეყნის სასახელო შვილი.

ცაგერის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის თანამშრომლები.

ნათია კვირიკაშვილს! რომეო კალანაძეს!

გილოცავთ ბედნიერებას. სიხარული არ მოგაკლოთ ღმერთმა. გამრავლდით, გაიხარეთ.

რომეოს თანაკლასელები

ნატო მუშაქიანს! მირიან ჩაპუჩაძეს!

გილოცავთ ბედნიერებას, ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი.

პაპ კვირიკაშვილი

რედაქტორი

თამარ
დავითაშვილი

პასუხისმგებელი

მდივანი

მხეხვიან
ქენილაძე

სარედაქციო კოლეგია:

პაპ კვირიკაშვილი,

მარინა სპანიძე,

პაპ პანდელიანი

მისამართი:

ცაგერი, რუსთაველის
№47 პოზ. 899 851678

გაზეთი ბაწეთ, დაბადიანდა და
ოფსეტური წესით დაიბეჭდა
ქუთაისის სს
„მანდარინის სტამბაში“

ქ. ქუთაისი, ი. ჭავჭავაძის გამზ. №33
ტელ: 70780, 73499